

ת"פ 48574/09/20 - מדינת ישראל נגד אורי באבו אשל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 48574-09-20 מדינת ישראל נ' באבו

לפני כבוד השופט איתי הרמלין
המאשימה מדינת ישראל
ע"י עו"ד דן טוניק
נגד

הנאשם 1. אורי באבו אשל
ע"י עו"ד ערן ברנר

גזר דין

1. הנאשם הורשע על סמך הודאתו בכך שבין 10.2.2016 ל-23.5.2016 הפעיל ברחוב אליפלט בתל אביב תחנת מעבר בלתי מורשית לפסולת ואתר בלתי מורשה לסילוק פסולת שבהם נקלטו מדי יום כ-100 טון פסולת ופסולת בניין (מכתב האישום לא ברור אם מדובר בכמות קטנה או גדולה באופן יחסי - ככל הנראה מדובר בפחות מ-10 משאיות). זאת, תוך הפרת דרישות מסוימות הקבועות בתקנות רישוי עסקים (תחנת מעבר לפסולת), תשנ"ח-1998 ובתקנות מניעת מפגעים (מניעת זיהום וריח בלתי סבירים מאתרים לסילוק פסולת), תש"ן-1990. ואלו הדרישות שהופרו:

- א. התחנה לא הייתה מגודרת באופן מלא בגדר אטומה בגובה שני מטרים לפחות.
- ב. לא היה בתחנה שילוט כנדרש בתקנות.
- ג. תעלות הניקוז נמצאו מלאות באדמה כך שתשטיפים לא היו יכולים לזרום לתעלות ניקוז.
- ד. סביב התחנה לא הייתה תעלת ניקוז היקפית בנויה מבטון ומכוסה ברשת קשיחה על מנת למנוע כניסת גר עילי.
- ה. לא נמצא רישום של כלי רכב שהובילו פסולת ונכנסו לתחנת המעבר.
- ו. בכניסה לאתר לא היה שלט שעליו שם האתר, שעות העבודה בו, שם מפעילו, מענו ומספר הטלפון שלו.
- ז. לא היה במקום שילוט האוסר על הבערת אש.

2. יש לציין שתחנת המעבר והאתר לסילוק פסולת פעלו ללא רישיון, אך על היבט זה כבר נתן הנאשם את הדין

בבית המשפט לעניינים מקומיים בתל אביב (בתיק 19-09-23571 - ראו ת/18). לפיכך, לא אתייחס בקביעת העונש לכך שהעסק פעל ללא רישיון, ולכך שכתב האישום מפרט שורה ארוכה של מועדים לאורך שנים שבהם פעלה התחנה, אך לגביהם לא מצוין בכתב האישום שהיא פעלה תוך הפרת דרישות התקנות שעליה נותן הנאשם את הדין בפניי. משך הזמן הרלוונטי של ביצוע העבירה שבה עוסק כתב האישום שבו הודה הנאשם בפניי הוא שלושה וחצי חודשים בשנת 2016.

3. המעשה שבו הורשע הנאשם הקים סיכון פוטנציאלי של זיהום מסוגים שונים, הפצת ריח רע, התפתחות מזיקים ועוד, והכל לא במקום נידח אלא בתוך העיר. עם זאת, חשוב לציין שלא נטען שבפועל נגרמה אחת מתוצאות אלה. כמו כן ראוי לציין שלא הופרה הדרישה החשובה של מניעת חלחול מרצפת התחנה. עוד יש לציין שלפי מסמכים שהציג הסניגור הרשות העירונית לאיכות הסביבה העניקה לעסק היתר זמני לפעולתו כאתר לסילוק פסולת יבשה - אישור שהיה בתוקף החל מ-18.5.2016 עד 15.11.2016 (ראו נ/2, נ/3).

4. התובע טען שמתחם העונש ההולם לעבירות שבהן הורשע הנאשם נע בין קנס של 80,000 ₪ לקנס של 400,000 ₪ בתוספת התחייבות להימנע מעבירה על סכום כפול מגובה הקנס. זאת, בצד עונש של מאסר על תנאי. התובע הפנה לשורת גזרי דין התומכים לטענתו בעמדתו. ואולם, עיון בגזרי הדין שאליהם הפנה התובע מעלה כי כל גזרי הדין עוסקים במקרים שבהם נשפטו הנאשמים על הפעלת תחנות מעבר או אתרי פינוי פסולת ללא רישיון (ובדרך כלל לאורך תקופה ממושכת) או על מקרים של גרימת זיהום בפועל או על שני הדברים כאחד.

5. לא רק שפסקי הדין שהתובע הפנה אליהם עוסקים כולם במקרים של הפעלת תחנת מעבר או אתר פסולת ללא רישיון או על גרימת זיהום בפועל (כגון הזרמת שפכים לנחל, יצירת מפגעי ריח וכדומה), אלא שאף אני לא מצאתי בפסיקת בתי המשפט אף לא מקרה אחד שבו נשפט אדם על הפרת התקנות בלבד במשך זמן מוגבל כפי שהועמד לדין הנאשם שבפניי.

6. הסניגור טען שמתחם העונש ההולם נע בין קנס של 5,000 ₪ לקנס של 15,000 ₪ ללא התחייבות להימנע מעבירה וללא מאסר על תנאי. זאת, מבלי לתמוך את דבריו בפסיקה.

7. הפעלת תחנת מעבר ואתר לפינוי פסולת במקום שאינו מתאים לכך יוצרת סיכונים סביבתיים שעלולים לפגוע בצומח ובחי לרבות בבני האדם. משום כך אני שותף לעמדתו העקרונית של התובע בדבר החומרה שבהפעלת תחנת מעבר ואתר לפינוי פסולת ללא רישיון ותוך הפרת הדרישות הקבועות בתקנות. לא רק שאני סבור כי יש להטיל קנסות גבוהים בגין עבירות אלה, אלא שאני אף סבור שיש להעלות את רמת הענישה יחסית לזו הנוהגת (ראו ת"פ (תל אביב) 2634-02-16 **מדינת ישראל נ' יעקב חנוך סבאן** (9.2.2022), ת"פ (תל אביב) 46189-01-16 **מדינת ישראל נ' א.ס. חליל בע"מ** (6.6.2018)).

8. עם זאת, כאמור לעיל, במקרה שלפניי הנאשם כבר נשפט על כך שתחנת המעבר פעלה ללא רישיון. גם אם בבית המשפט לעניינים מקומיים הוטל על הנאשם במסגרת הסדר טיעון עונש קל בהרבה מזה שהוטל על ידי

בתיקים אחרים של הפעלת תחנת מעבר או אתר פסולת ללא רישיון, הרי שעונש זה אינו נתון לערעור בפניי, ואינו יכול להביא להחמרת העונש שיש להטיל על הנאשם בגין הפרת התקנות במשך שלושה וחצי חודשים.

9. השורה התחתונה היא שכשאני מתייחס להיקף הפגיעה בערכים המוגנים ובנסיבות ביצוע העבירה (משך זמן קצר יחסית שבו בוצעה, הפרה של דרישה משמעותית אחת של החובה לצקת תעלת ניקוז היקפית מבטון, הפרת התקנות באי ניקוי תעלות הניקוז, ולצדן הפרות של דרישות טכניות בעיקרן), ובהתחשב במידע המועט שהובא בפניי בעניין מצבו הכלכלי של הנאשם (על כך ראו בהמשך), אני קובע שמתחם העונש ההולם נע בין קנס בסך 10,000 ש"ח שבצדו התחייבות להימנע מעבירה, ועד מאסר על תנאי בצירוף קנס בגובה שעד 30,000 ש"ח.

10. מאז בוצעו העבירות נושא כתב אישום חלפו כשש שנים ונראה שמאז לא בוצעו שוב. הנאשם אף נעזר לשם כך ביועץ סביבתי שהכין עבורו מסמך מידע סביבתי (נ/4). הסניגור ציין כי העסק נסגר לפני שנה וחצי, כיוון שלא הצליח לקבל רישיון לנוכח העובדה שפעילותו נוגדת את ייעוד השטח בתוכנית המתאר (נ/5). הסניגור הגיש גם אישור של רואי חשבון שלפיו על פי דו"ח הכנסות והוצאות בלתי מבוקר בשנת 2021 הכנסותיו של הנאשם היו זעומות. לחובת הנאשם אין הרשעות קודמות למעט ההרשעה שהוזכרה לעיל מבית המשפט לעניינים מקומיים בגין הפעלתו ללא רישיון של העסק שבו עוסק כתב האישום.

11. על האמור לעיל יש להוסיף כי כתב האישום בתיק זה הוגש זמן רב לאחר ביצוע העבירות, ומדובר בשיהוי חסר הצדקה בפעולת רשויות האכיפה.

12. בדברו האחרון של הנאשם לא ניכרה כל הכרה בבעייתיות במעשיו, אלא ניסיון להצדיק את מעשיו בהיעדרן של תחנות מעבר חוקיות (אף על פי שכאמור הוא כלל לא נותן בפני את הדין על הפעלת התחנה ללא רישיון).

13. הנסיבות האובייקטיביות בתיק זה מצדיקות הטלת עונש שבחלק התחתון של מתחם העונש ההולם. אילו היה הנאשם מכיר בפסול שבביצוע העבירות, היה מקום להטיל עליו עונש שבקצה התחתון ממש של מתחם העונש ההולם. בהיעדר הכרה כזו, אגזור עליו עונש הקרוב לקצה התחתון של המתחם אך אינו בקצה ממש.

14. לנוכח האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. קנס של 12,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם לקרן לשמירת הניקיון ב-5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל ביום 1.12.2022. זאת, באמצעות שוברי תשלום שהמאשימה תמציא לנאשם באמצעות סניגורו.

ב. התחייבות בסך 10,000 ₪ שלא לעבור במשך 3 שנים מהיום עבירה שבה הורשע בתיק זה. לא יתחייב הנאשם כאמור יאסר למשך 30 יום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, 6 בספטמבר 2022, בנוכחות הצדדים.